

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 468

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 12 iulie 2007

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
	HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
563.	— Hotărâre pentru aprobarea normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 136/2000 privind măsurile de protecție împotriva introducerii și răspândirii organismelor de carantină dăunătoare plantelor sau produselor vegetale în România	2–16

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 136/2000 privind măsurile de protecție împotriva introducerii și răspândirii organismelor de carantină dăunătoare plantelor sau produselor vegetale în România

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 2 din Legea nr. 157/2005 pentru ratificarea Tratatului dintre Regatul Belgiei, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Irlanda, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Republica Ungară, Republica Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, Republica Slovenia, Republica Slovacă, Republica Finlanda, Regatul Suediei, Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord (state membre ale Uniunii Europene) și Republica Bulgaria și România privind aderarea Republicii Bulgaria și a României la Uniunea Europeană, semnat de România la Luxemburg la 25 aprilie 2005, și al art. 22 din Ordonanța Guvernului nr. 136/2000 privind măsurile de protecție împotriva introducerii și răspândirii organismelor de carantină dăunătoare plantelor sau produselor vegetale în România, aprobată cu modificări prin Legea nr. 214/2001,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Prezenta hotărâre stabilește:

a) măsurile de protecție împotriva introducerii în România din alte state membre sau din țări terțe a organismelor dăunătoare plantelor sau produselor vegetale și împotriva răspândirii acestora prin mijloace legate de circulația plantelor, produselor vegetale și a altor obiecte conexe;

b) modelele certificatelor fitosanitare și ale certificatelor fitosanitare pentru reexport sau al echivalentului lor electronic, emise de statele membre în conformitate cu Convenția internațională pentru protecția plantelor, sunt prevăzute în anexa nr. VII.

Art. 2. — (1) În raporturile cu celelalte state membre și cu Comisia Europeană, denumită în continuare *Comisie*, România asigură o cooperare operativă și eficientă în ceea ce privește problemele reglementate de prezenta hotărâre.

(2) Pentru aplicarea prevederilor alin. (1), România:

a) desemnează Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin Agenția Națională Fitosanitară, ca autoritate unică responsabilă pentru coordonare și contact în raport cu asemenea probleme;

b) desemnează ca organisme oficiale responsabile teritoriale unitățile fitosanitare județene și a municipiului București, inspectoratele de carantină fitosanitară vamală și Laboratorul Central pentru Carantină Fitosanitară;

c) informează celelalte state membre și Comisia cu privire la autoritatea responsabilă și la orice modificare ulterioară.

Art. 3. — În sensul prezentei hotărâri:

(1) Plantele sunt plante vii și părțile vii ale acestora specificate, inclusiv semințele.

(2) Părțile vii ale plantelor includ:

a) fructele, din punct de vedere botanic, altele decât cele păstrate prin congelare;

b) legumele, altele decât cele păstrate prin congelare;

c) tuberculii, cormii, bulbii, rizomii;

d) florile tăiate;

e) ramurile cu frunze;

f) copacii tăiați care își păstrează foliajul;

g) frunze, frunziș;

h) culturile de țesături de plante;

i) polenul viu;

j) mugurii, butașii, altoii;

k) oricare altă parte a plantelor, care poate fi specificată în conformitate cu procedura prevăzută la art. 19 alin. (2).

(3) Semințele sunt semințe în sensul botanic, altele decât cele care nu sunt destinate plantării.

(4) Produsele vegetale sunt produsele de origine vegetală, neprelucrate sau care au fost supuse unei simple prelucrări, în măsura în care acestea nu sunt plante.

(5) Plantarea este orice operație de plasare a plantelor astfel încât să se asigure creșterea, reproducerea sau înmulțirea lor ulterioară.

(6) Plantele destinate plantării sunt:

a) plantele care sunt deja plantate și care urmează să rămână plantate sau să fie replantate după ce au fost introduse în România;

b) plantele care nu sunt plantate la data introducerii în România, însă care vor fi plantate ulterior.

(7) Organismele dăunătoare sunt orice specie, rasă sau biotip de plantă, animal sau agent patogen, dăunătoare plantelor sau produselor vegetale.

(8) Pașaportul fitosanitar este o etichetă oficială care dovedește că sunt respectate dispozițiile prezentei hotărâri cu privire la standardele sănătății plantelor și la exigențele specifice și care este:

a) standardizată la nivel comunitar pentru diferitele tipuri de plante sau produse vegetale;

b) pregătită de către organismul oficial responsabil al unui stat membru și emisă în conformitate cu regulile de punere în aplicare care guvernează detaliile de procedură pentru emiterea pașapoartelor fitosanitare.

(9) Pentru tipuri specifice de produse se pot stabili în conformitate cu procedura prevăzută la art. 19 alin. (2) mărci oficiale agreeate, altele decât o etichetă.

(10) Standardizarea este stabilită în conformitate cu procedura prevăzută la art. 19 alin. (2). În cadrul acestei standardizări se stabilesc diferite mărci pentru pașapoartele fitosanitare care nu sunt valabile, în conformitate cu art. 8 alin. (2), pentru toate părțile Comunității Europene.

(11) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin Agenția Națională Fitosanitară, poate, în conformitate cu legislația națională, să delege spre îndeplinire anumite sarcini, sub autoritatea și controlul său, oricărei persoane juridice, aflată sub incidența dreptului public sau privat, care, în conformitate cu statutele sale aprobate oficial, este însărcinată exclusiv cu funcții publice specifice, cu condiția ca o asemenea persoană și membrii ei să nu aibă niciun interes personal în rezultatul măsurilor pe care le întreprind.

(12) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale asigură cooperarea strânsă între Agenția Națională Fitosanitară și organismele prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. b).

(13) În conformitate cu procedura prevăzută la art. 19 alin. (2), pot fi aprobate și alte persoane juridice, stabilite în numele organismelor prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. b) și care acționează sub autoritatea și controlul acestora, cu condiția ca aceste persoane să nu aibă niciun interes personal în rezultatul măsurilor pe care le întreprind.

(14) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin Agenția Națională Fitosanitară, informează Comisia în legătură cu organismele oficiale responsabile din România. Comisia înaintează această informație celorlalte state membre.

(15) Zonă protejată este o zonă din Comunitatea Europeană:

a) în care unul sau mai multe organisme dăunătoare prevăzute în prezenta hotărâre, care sunt stabilite în una sau mai multe părți din Comunitatea Europeană, nu sunt endemice sau stabilite, deși condițiile sunt favorabile pentru stabilirea acestora;

b) în care există un pericol ca anumite organisme dăunătoare să se stabilească, date fiind condițiile ecologice propice, în raport cu anumite culturi, deși aceste organisme nu sunt endemice sau stabilite în Comunitatea Europeană;

c) care a fost recunoscută, în conformitate cu procedura prevăzută la art. 19 alin. (2), ca îndeplinind condițiile prevăzute la lit. a) și b).

(16) Zona protejată este recunoscută în cazul prevăzut la alin. (15) lit. a), la cererea statului/statelor membru/membre în cauză și pe baza rezultatelor monitorizărilor specifice, care au fost analizate de experții Comisiei prevăzuți la art. 21, care nu dovedesc nimic contrar.

(17) Monitorizările sunt opționale în situația prevăzută la alin. (15) lit. b).

(18) Se consideră că un organism dăunător s-a stabilit într-o zonă dacă existența lui acolo este cunoscută și dacă:

a) nu s-a luat în zonă nicio măsură oficială pentru eradicarea acestuia;

b) măsura luată s-a dovedit, pentru o perioadă de cel puțin 2 ani consecutivi, a fi ineficientă.

(19) Statul/statele membru/membre în cauză efectuează, în cazul prevăzut la alin. (15) lit. a), monitorizări oficiale regulate și sistematice privind prezența organismelor pentru care a fost recunoscută zona protejată. Fiecare descoperire a unor asemenea organisme este adusă de îndată la cunoștință Comisiei în scris. Riscul prezentat de o asemenea descoperire este evaluat de către Comitetul permanent pentru sănătatea plantelor și se decid măsuri corespunzătoare în conformitate cu procedura prevăzută la art. 19 alin. (2).

(20) Detaliile monitorizărilor prevăzute la alin. (15)—(17) și (19) pot fi stabilite în conformitate cu procedura prevăzută la art. 19 alin. (2), ținându-se seama de principii științifice și statistice.

(21) Rezultatele monitorizărilor prevăzute la alin. (20) sunt comunicate în scris Comisiei, care transmite aceste informații celorlalte state membre.

(22) O declarație sau măsură se consideră oficială în cazul în care este făcută sau luată, fără a încălca dispozițiile art. 21:

a) de reprezentanții organizației oficiale naționale pentru protecția plantelor dintr-o țară terță sau, sub responsabilitatea acestora, de alți funcționari publici care sunt tehnic calificați și autorizați în acest sens de către acea organizație oficială națională pentru protecția plantelor, în cazul declarațiilor sau măsurilor legate de emiterea certificatelor fitosanitare și a certificatelor fitosanitare pentru reexport ori a echivalentului lor electronic; sau

b) de reprezentanți, funcționari publici sau agenți calificați angajați de unul dintre organismele oficiale responsabile dintr-un stat membru, în toate cazurile, cu condiția ca aceștia să nu aibă niciun fel de interes personal în rezultatul măsurilor pe care le iau și să îndeplinească standardele minime de calificare.

(23) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin Agenția Națională Fitosanitară, se asigură că inspectorii fitosanitari și agenții calificați au nivelul de calificare necesar pentru aplicarea prezentei hotărâri. În conformitate cu procedura prevăzută la art. 19 alin. (2), se pot stabili liniile directe pentru asemenea calificări.

(24) Punct de intrare este locul în care plantele, produsele vegetale sau alte obiecte sunt aduse pentru prima dată pe teritoriul vamal al Comunității Europene: aeroportul, în cazul transportului aerian, portul, în cazul transportului maritim sau fluvial, stația de cale ferată, în cazul transportului feroviar, și locul în care este situat biroul vamal în a cărui rază teritorială de competență se află zona în care este trecută frontiera terestră a Comunității Europene, în cazul oricărui alt tip de transport.

(25) Organism din punctul de intrare este organismul responsabil dintr-un stat membru care răspunde de punctul de intrare, respectiv Inspectoratul de carantină fitosanitară vamală, în cazul României.

(26) Organism de la destinație este organismul responsabil dintr-un stat membru care răspunde de zona în care este situat biroul vamal de destinație, respectiv unitatea fitosanitară.

(27) Birou vamal din punctul de intrare este biroul din punctul de intrare definit la alin. (24).

(28) Birou vamal de destinație este biroul de destinație, în sensul art. 340 b alin. (3) din Regulamentul Comisiei (CEE) nr. 2.454/93 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 de instituire a Codului vamal comunitar, cu modificările ulterioare.

(29) Lot este un număr de unități dintr-o singură marfă, identificabilă prin omogenitatea compoziției și originii, care formează parte a unui transport de marfă.

(30) Transport de marfă este o cantitate de bunuri însoțite de un singur document fitosanitar solicitat pentru formalitățile fitosanitare vamale sau pentru alte formalități, cum ar fi un certificat fitosanitar sau un document alternativ sau o marcă; un transport de marfă poate fi compus din unul sau mai multe loturi.

(31) Destinația vamală a mărfurilor este conform art. 4 (15) din Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 2.913/92 din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, denumit în continuare *Cod vamal comunitar*.

(32) Tranzitul este circulația mărfurilor supuse supravegherii vamale dintr-un punct în altul al teritoriului vamal al Comunității Europene, așa cum este prevăzut la art. 91 din Codul vamal comunitar.

(33) Cu excepția situației în care o altfel de mențiune este făcută în mod expres, dispozițiile prezentei hotărâri se referă la lemn numai în măsura în care acesta își păstrează în întregime sau parțial suprafața rotundă naturală, cu sau fără scoarță, sau atunci când este sub formă de așchii, particule, rumeguș, deșeuri din lemn sau resturi.

(34) Fără a încălca dispozițiile cu privire la anexa nr. V, lemnul, indiferent dacă satisface sau nu condițiile prevăzute la alin. (33), este de asemenea vizat atunci când este sub formă de lemn de calaj, de cofraj sau de compartimentare, paleți sau material de ambalaj, care sunt în prezent folosite pentru transportul obiectelor de orice fel, cu condiția să prezinte un risc fitosanitar.

Art. 4. — (1) Este interzisă introducerea pe teritoriul României a organismelor dăunătoare prevăzute în anexa nr. I partea A.

(2) Este interzisă introducerea pe teritoriul României a plantelor, a produselor vegetale prevăzute în anexa nr. II partea A, în situația în care acestea sunt contaminate cu organismele dăunătoare relevante prevăzute în această parte din anexă.

(3) Potrivit condițiilor care pot fi stabilite în conformitate cu procedura prevăzută la art. 19 alin. (2), prevederile alin. (1) și (2) nu se aplică în cazul contaminării ușoare a plantelor, altele decât cele destinate plantării, cu organismele dăunătoare prevăzute în anexa nr. I partea A în anexa nr. II partea A sau în cazul toleranțelor adecvate stabilite pentru organismele dăunătoare prevăzute în anexa nr. II partea A secțiunea a II-a, în ceea ce privește plantele destinate plantării care au fost selectate anterior de comun acord cu autoritățile care reprezintă statele membre în domeniul fitosanitar și pe baza unei analize oportune a riscului fitosanitar.

(4) Prevederile alin. (1) și (2) se aplică și răspândirii pe teritoriul României a organismelor dăunătoare în cauză, prin mijloace legate de circulația plantelor, a produselor vegetale sau a altor obiecte.

(5) Organismele oficiale responsabile prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. b) interzic introducerea și răspândirea în cadrul zonelor protejate în cauză a:

a) organismelor dăunătoare prevăzute în anexa nr. I partea B; b) plantelor și produselor vegetale prevăzute în anexa nr. II partea B, în cazul în care sunt contaminate cu organismele dăunătoare relevante prevăzute în această parte din anexă.

(6) În conformitate cu procedura prevăzută la art. 19 alin. (2): a) organismele dăunătoare prevăzute în anexele nr. I și II se împart în:

1. organisme dăunătoare necunoscute că apar în nicio parte a Comunității Europene și relevante pentru întreaga Comunitate Europeană, prevăzute în anexa nr. I partea A secțiunea I și, respectiv, în anexa nr. II partea A secțiunea I;

2. organisme dăunătoare cunoscute că apar în Comunitatea Europeană, dar care nu sunt endemice sau stabilite în întreaga Comunitate Europeană și care sunt relevante pentru întreaga Comunitate Europeană, prevăzute în anexa nr. I partea A secțiunea a II-a și, respectiv, în anexa nr. II partea A secțiunea a II-a;

3. celelalte organisme sunt prevăzute în anexa nr. I partea B și, respectiv, în anexa nr. II partea B, pentru zona protejată pentru care sunt relevante;

b) organismele dăunătoare endemice sau stabilite în una sau în mai multe părți din Comunitatea Europeană sunt eliminate, cu excepția celor prevăzute la lit. a) pct. 2 și 3;

c) titlurile anexelor nr. I și II, precum și diferitele părți și secțiuni ale acestora sunt adaptate în conformitate cu lit. a) și b).

(7) În conformitate cu procedura prevăzută la art. 19 alin. (2), Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin Agenția Națională Fitosanitară, poate adopta prevederi de implementare pentru stabilirea condițiilor de introducere și de răspândire în România a:

a) organismelor care sunt suspectate de a fi dăunătoare plantelor sau produselor vegetale, dar care nu sunt prevăzute în anexele nr. I și II;

b) organismelor prevăzute în anexa nr. II, dar care apar pe plante sau produse vegetale, altele decât cele prevăzute în acea anexă, și suspectate de a fi dăunătoare plantelor sau produselor vegetale;

c) organismelor prevăzute în anexele nr. I și II, aflate într-o stare izolată și care sunt considerate a fi dăunătoare în acea stare, plantelor sau produselor vegetale.

(8) Prevederile alin. (1) și (5) lit. a), ale alin. (2) și (5) lit. b) și ale alin. (4) nu se aplică, în conformitate cu condițiile care se stabilesc în temeiul procedurii prevăzute la art. 19 alin. (2), în scopuri experimentale sau științifice și pentru lucrări de selecții varietale.

(9) Prevederile alin. (7) nu se aplică în conformitate cu condițiile care se stabilesc în temeiul procedurii prevăzute la art. 19 alin. (2) în scopuri experimentale sau științifice și pentru lucrări de selecții varietale.

Art. 5. — (1) Este interzisă introducerea pe teritoriul României a plantelor sau a produselor vegetale prevăzute în anexa nr. III partea A în cazul în care acestea provin din țările respective prevăzute în acea parte a anexei.

(2) Organismele oficiale responsabile prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. b) interzic introducerea plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte prevăzute în anexa nr. III partea B în zonele protejate în cauză aflate pe teritoriul statelor membre respective.

(3) În conformitate cu procedura prevăzută la art. 19 alin. (2), anexa nr. III este revizuită astfel încât partea A să conțină plante, produse vegetale și alte obiecte care prezintă un risc fitosanitar pentru toate părțile Comunității Europene, iar partea B să conțină plante, produse vegetale și alte obiecte care prezintă un risc fitosanitar numai pentru zonele protejate. Zonele protejate sunt specificate în partea B.

(4) Prevederile alin. (1) nu se aplică plantelor, produselor vegetale și altor obiecte originare din Comunitatea Europeană.

(5) Prevederile alin. (1) și (2) nu se aplică, în conformitate cu condițiile care se stabilesc în temeiul procedurii prevăzute la art. 19 alin. (2), în scopuri experimentale sau științifice și pentru lucrări de selecții varietale.

(6) În măsura în care nu există niciun risc de răspândire a organismelor dăunătoare, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin Agenția Națională Fitosanitară, poate să prevadă ca alin. (1) și (2) să nu se aplice, în cazuri individuale specificate, plantelor, produselor vegetale și altor obiecte care sunt cultivate, produse sau folosite în apropierea imediată a zonei sale de frontieră cu o țară terță și care sunt introduse în România pentru a fi exploatate în locații situate în apropierea imediată a zonei de frontieră de pe teritoriul său cu respectiva țară terță.

(7) În cazul în care se acordă derogarea prevăzută la alin. (6), se specifică locația și numele persoanei care exploatează. Aceste informații sunt actualizate în mod regulat și sunt puse la dispoziția Comisiei.

(8) Plantele, produsele vegetale și alte obiecte care fac obiectul unei derogări în conformitate cu alin. (6) sunt însoțite de documente care stabilesc din care locație din țara terță în cauză sunt originare respectivele plante, produse vegetale și alte obiecte.

Art. 6. — (1) Este interzisă introducerea pe teritoriul României a plantelor, produselor vegetale și a altor obiecte prevăzute în anexa nr. IV partea A, dacă nu sunt îndeplinite exigențele specifice lor prevăzute în acea parte a anexei.

(2) Organismele oficiale responsabile prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. b) interzic introducerea și circulația în cadrul zonelor protejate a plantelor, produselor vegetale și a altor obiecte prevăzute în anexa nr. IV partea B dacă nu sunt îndeplinite exigențele specifice lor prevăzute în acea parte a anexei.

(3) În conformitate cu procedura prevăzută la art. 19 alin. (2), anexa IV este modificată în conformitate cu criteriile stabilite la art. 4 alin. (6).

(4) Prevederile alin. (1) se aplică, de asemenea, și circulației plantelor, produselor vegetale și a altor obiecte pe teritoriul României, fără a încălca prevederile art. 7 alin. (13).

(5) Prevederile alin. (1), (2) și (4) nu se aplică în cazul circulației cantităților mici de plante, produse vegetale, alimente sau alimente pentru animale, în cazul în care acestea sunt destinate folosirii de către proprietar sau de către destinatar în scopuri neindustriale și necomerciale sau pentru consum în timpul transportului, cu condiția să nu existe niciun risc de răspândire a organismelor dăunătoare.

(6) Prevederile alin. (1), (2) și (4) nu se aplică, în conformitate cu condițiile care se stabilesc în temeiul procedurii prevăzute în art. 19 alin. (2), în scopuri experimentale sau științifice și pentru lucrări de selecții varietale.

(7) În măsura în care nu există niciun risc de răspândire a organismelor dăunătoare, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin Agenția Națională Fitosanitară, poate să dispună neaplicarea dispozițiilor alin. (1), (2), (4) și (5), în cazuri individuale specificate, plantelor, produselor vegetale și altor obiecte care sunt cultivate, produse sau folosite în apropierea imediată a zonei sale de frontieră cu o țară terță și care sunt introduse în România pentru a fi exploatate în locații situate în apropierea imediată a zonei de frontieră de pe teritoriul său cu respectiva țară terță.

(8) În cazul în care se acordă derogarea prevăzută la alin. (7), se specifică locația și numele persoanei care exploatează. Aceste informații sunt actualizate în mod regulat și sunt puse la dispoziția Comisiei.

(9) Plantele, produsele vegetale și alte obiecte care fac obiectul unei derogări în conformitate cu alin. (7) sunt însoțite de documente care stabilesc din care locație din țara terță în cauză sunt originare respectivele plante, produse vegetale și alte obiecte.

Art. 7. — (1) Organismele oficiale responsabile prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. b) stabilesc, în ceea ce privește introducerea în alt stat membru a plantelor, produselor vegetale și a altor obiecte prevăzute în anexa nr. V partea A, ca acestea din urmă și ambalajul lor să fie examinate riguros, în mod oficial, fie în întregime, fie pe baza unor probe reprezentative, și ca, dacă este necesar, vehiculele care le transportă să fie examinate oficial, pentru a asigura că:

a) acestea nu sunt contaminate cu organismele dăunătoare prevăzute în anexa nr. I partea A;

b) în cazul plantelor și produselor vegetale prevăzute în anexa nr. II partea A, acestea nu sunt contaminate cu organismele dăunătoare specifice prevăzute în acea parte a anexei;

c) în cazul plantelor, produselor vegetale și al altor obiecte prevăzute în anexa nr. IV partea A, acestea se conformează exigențelor specifice lor prevăzute în acea parte a anexei.

(2) De îndată ce sunt adoptate măsurile prevăzute la art. 4 alin. (6) lit. a) și la art. 6 alin. (3), prevederile alin. (1) din prezentul articol se aplică numai în ceea ce privește anexa nr. I partea A secțiunea a II-a, anexa nr. II partea A secțiunea a II-a și anexa nr. IV partea A secțiunea a II-a. În cazul în care, pe parcursul examinării efectuate în conformitate cu această prevedere, sunt detectate organisme dăunătoare prevăzute în anexa nr. I partea A secțiunea I sau în anexa nr. II partea A secțiunea I, se consideră că nu au fost îndeplinite condițiile prevăzute la art. 8.

(3) Organismele oficiale responsabile prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. b) stabilesc măsurile de inspecție prevăzute la alin. (1) pentru a asigura conformitatea cu prevederile art. 4 alin. (4), (5) și (7) sau ale art. 6 alin. (2), atunci când statul membru de destinație decide să se folosească el însuși de una dintre opțiunile prevăzute la art. 4 și 6.

(4) Organismele oficiale responsabile prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. b) stabilesc ca semințele prevăzute în anexa nr. IV partea A, care urmează să fie introduse într-un alt stat membru, să fie examinate în mod oficial pentru a asigura că sunt în conformitate cu exigențele specifice lor prevăzute în acea parte a anexei.

(5) Fără a încălca prevederile alin. (13), prevederile alin. (1), (3) și (4) se aplică, de asemenea, circulației plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte pe teritoriul unui stat membru.

(6) Prevederile alin. (1), (3) și (4) nu se aplică, în ceea ce privește organismele dăunătoare prevăzute în anexa nr. I partea B sau în anexa nr. II partea B și exigențele specifice prevăzute în anexa nr. IV partea B, circulației plantelor, a produselor vegetale sau a altor obiecte prin sau în afara unei zone protejate.

(7) Examinările oficiale prevăzute la alin. (1), (3) și (4) se efectuează în conformitate cu următoarele dispoziții:

a) se extind asupra plantelor sau produselor vegetale relevante cultivate, produse sau folosite de producător sau care sunt prezente în orice alt fel în exploatarea acestuia, precum și asupra mediului de creștere folosit în acel loc;

b) se efectuează în exploatarea producătorului, de preferat la locul de producție;

c) se efectuează în mod regulat la intervale de timp corespunzătoare, cel puțin o dată pe an și cel puțin prin observare vizuală, fără a încălca exigențele specifice prevăzute în anexa nr. IV. După caz, pot fi efectuate activități ulterioare în conformitate cu alin. (14).

(8) Orice producător pentru care, în conformitate cu prevederile alin. (1)—(4), este necesară examinarea oficială prevăzută la alin. (7) este înregistrat într-un registru oficial sub un număr de înregistrare prin care să fie identificat. Registrele oficiale astfel completate sunt accesibile Comisiei, la cerere.

(9) Producătorului îi revin anumite obligații stabilite în conformitate cu alin. (14). În special, el anunță de îndată organismele oficiale responsabile prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. b) cu privire la orice apariție neobișnuită de organisme dăunătoare, simptome sau orice alte anomalii ale plantelor.

(10) Prevederile alin. (1), (3) și (4) nu se aplică în cazul circulației cantităților mici de plante, produse vegetale, alimente sau alimente pentru animale, în cazul în care ele sunt destinate folosirii de către proprietar sau destinatar în scopuri neindustriale și necomerciale sau pentru consum pe durata transportului, cu condiția să nu existe niciun risc de răspândire a organismelor dăunătoare.

(11) Producătorii unor anumite plante, produse vegetale sau alte obiecte care nu sunt prevăzute în anexa nr. V partea A, specificate în conformitate cu prevederile alin. (14), depozitele colective sau centrele de expediție din zona de producție sunt înregistrate într-un registru oficial local, regional sau național în conformitate cu prevederile alin. (8). Acestea pot fi oricând supuse examinărilor prevăzute la alin. (7).

(12) În conformitate cu prevederile alin. (14), se poate crea un sistem astfel încât anumite plante, produse vegetale și alte obiecte pot, dacă este necesar, și în măsura în care este posibil, să fie cercetate până la origine, ținând seama de natura producției sau de condițiile de comercializare.

(13) Organismele oficiale responsabile prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. b) pot, în măsura în care nu există niciun risc de răspândire a organismelor dăunătoare, să scutească:

a) micii producători sau prelucrători ale căror întreaga producție și vânzare de plante, produse vegetale și alte obiecte sunt destinate folosirii finale de către persoane de pe piața locală și care nu sunt profesional implicați în producția de plante — circulația locală, de la înregistrarea oficială stabilită în conformitate cu prevederile alin. (5)—(12);

b) circulația locală a plantelor, produselor vegetale și a altor obiecte care provin de la producătorii astfel scutiți, de la examinarea oficială cerută în conformitate cu prevederile alin. (5)—(12).

(14) În conformitate cu procedura prevăzută la art. 19 alin. (2), Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin Agenția Națională Fitosanitară, poate adopta prevederi de implementare referitor la:

a) condiții mai puțin riguroase privind circulația plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte în cadrul unei zone protejate stabilite pentru respectivele plante, produse vegetale și alte obiecte în raport cu unul sau mai multe organisme dăunătoare;

b) garanții în raport cu circulația plantelor, a produselor vegetale și a altor obiecte printr-o zonă protejată stabilită pentru respectivele plante, produse vegetale și alte obiecte în raport cu unul sau mai multe organisme dăunătoare;

c) frecvența și calendarul examinării oficiale, inclusiv activitățile ulterioare prevăzute la alin. (7) lit. c);

d) obligațiile producătorilor înregistrați prevăzute la alin. (9);

e) specificarea produselor prevăzute la alin. (11) și (12) și a produselor pentru care este vizat sistemul introdus la alin. (11) și (12);

f) alte cerințe privind scutirea prevăzută la alin. (13), în special în ceea ce privește conceptele de mic producător, piața locală și procedurile relevante.

(15) Regulile de punere în aplicare privind procedura de înregistrare și numărul de înregistrare prevăzute la alin. (8) pot fi adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la art. 19 alin. (2).

Art. 8. — (1) În situația în care se consideră, pe baza examinării prevăzute la art. 7 alin. (1), (3) și (4) și efectuate în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (5)—(10), că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de acestea, se emite un pașaport fitosanitar în conformitate cu prevederile care pot fi adoptate conform prevederilor alin. (11).

(2) În cazul semințelor prevăzute la art. 7 alin. (4) nu este necesară emiterea unui pașaport fitosanitar atunci când se asigură, în conformitate cu procedura prevăzută la art. 19 alin. (2), că documentele emise în conformitate cu prevederile comunitare aplicabile comercializării semințelor certificate oficial dovedesc conformitatea cu cerințele prevăzute la art. 7 alin. (4). Într-un asemenea caz, documentele sunt considerate a fi pașapoarte fitosanitare în înțelesul art. 3 alin. (8)—(10).

(3) În situația în care examinarea nu privește condițiile proprii zonelor protejate sau dacă se consideră că asemenea condiții nu sunt îndeplinite, pașaportul fitosanitar emis nu este valid pentru acele zone și poartă marca rezervată pentru asemenea cazuri, în conformitate cu prevederile art. 3 alin. (8)—(10).

(4) Plantele, produsele vegetale și alte obiecte prevăzute în anexa nr. V partea A secțiunea I și semințele prevăzute la art. 7 alin. (4) nu pot circula în cadrul Comunității Europene altfel decât local, în sensul art. 7 alin. (13), decât dacă un pașaport fitosanitar valid pentru teritoriul în cauză și emis în conformitate cu prevederile alin. (1)—(3) este atașat la acestea, la ambalajele lor sau la vehiculele care le transportă.

(5) Plantele, produsele vegetale și alte obiecte prevăzute în anexa nr. V partea A secțiunea a II-a și semințele prevăzute la art. 7 alin. (4) nu pot fi introduse într-o zonă protejată specificată sau nu pot circula în interiorul acesteia decât dacă un pașaport fitosanitar valid pentru acea zonă și emis în conformitate cu prevederile alin. (1)—(3) este atașat la acestea, la ambalajele lor sau la vehiculele care le transportă. Dacă condițiile stabilite la art. 7 alin. (14) referitoare la transportul printr-o zonă protejată sunt îndeplinite, prevederile acestui alineat nu se aplică.

(6) Prevederile alin. (4) și (5) nu se aplică în cazul circulației cantităților mici de plante, produse vegetale, alimente sau alimente pentru animale, în cazul în care ele sunt destinate să fie folosite de către proprietar sau destinatar în scopuri neindustriale și necomerciale sau pentru consum pe durata transportului, cu condiția să nu existe niciun risc de răspândire a organismelor dăunătoare.

(7) Un pașaport fitosanitar poate fi înlocuit, la o dată ulterioară și în orice parte a Comunității Europene, cu un alt pașaport fitosanitar, în următoarele condiții:

a) numai atunci când transporturile de marfă sunt divizate sau atunci când mai multe transporturi de marfă sau părți din acestea sunt combinate sau atunci când statutul fitosanitar al transporturilor de marfă se schimbă, fără a încălca exigențele specifice prevăzute în anexa nr. IV, sau în alte cazuri specificate în conformitate cu prevederile alin. (11);

b) numai la solicitarea unei persoane fizice sau juridice, fie că aceasta este producător sau nu, înregistrată într-un registru oficial, în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (8), care se aplică în mod corespunzător.

(8) Pașaportul de înlocuire poate fi pregătit numai de organismele oficiale responsabile prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. b), din zona în care se află sediul celui care solicită și numai dacă identitatea produsului respectiv și absența oricărui risc de infectare datorat organismelor dăunătoare prevăzute în anexele nr. I și II pot fi garantate de când a fost expediat de către producător.

(9) Procedura de înlocuire trebuie să fie în conformitate cu prevederile care pot fi adoptate în conformitate cu prevederile alin. (11).

(10) Pașaportul de înlocuire trebuie să poarte o marcă specială, precizată în conformitate cu prevederile alin. (11), și să includă numărul producătorului original, iar în cazul în care a fost o schimbare în statutul fitosanitar, numărul inspectorului fitosanitar responsabil pentru schimbarea respectivă.

(11) În conformitate cu procedura prevăzută la art. 19 alin. (2), pot fi adoptate prevederi de implementare cu privire la:

a) procedurile detaliate pentru emiterea pașapoartelor fitosanitare în conformitate cu prevederile alin. (1)—(3);

b) condițiile în care un pașaport fitosanitar poate fi înlocuit în conformitate cu alin. (7) lit. a);

c) detaliile procedurii pentru pașaportul de înlocuire în conformitate cu prevederile alin. (8);

d) marca specială cerută pentru pașaportul de înlocuire în conformitate cu prevederile alin. (10).

Art. 9. — (1) Fără a fi încălcate prevederile alin. (2), în situația în care se constată că nu sunt îndeplinite prevederile art. 7 alin. (1), (3), (4) și (5)—(10), nu se emite un pașaport fitosanitar.

(2) În cazurile speciale în care este stabilit că, având în vedere natura rezultatelor obținute sau constatările făcute în examinarea în cauză, parte din plantele sau produsele vegetale cultivate, produse sau utilizate de către producător, prezente în alt fel în exploatarea lui, sau parte din mediul de creștere utilizat în exploatarea nu pot să prezinte niciun risc de răspândire a organismelor dăunătoare, prevederile alin. (1) nu se aplică la acea parte și poate fi folosit un pașaport fitosanitar.

(3) În cazul în care se aplică prevederile alin. (1), plantele, produsele vegetale sau mediul de creștere în cauză fac obiectul uneia sau al mai multora dintre următoarele măsuri oficiale:

a) tratament corespunzător, urmat de emiterea pașaportului fitosanitar corespunzător, în conformitate cu prevederile art. 8, în cazul în care se consideră că, urmare a tratamentului, condițiile sunt îndeplinite;

b) autorizarea circulației, sub control oficial, către zonele în care acestea nu prezintă un risc suplimentar;

c) autorizarea circulației, sub control oficial, către locurile de prelucrare industrială;

d) distrugerea.

(4) În conformitate cu procedura prevăzută la art. 19 alin. (2), pot fi adoptate prevederi de implementare cu privire la:

a) condițiile în care una sau mai multe dintre măsurile prevăzute la alin. (3) trebuie sau nu trebuie să fie adoptate;

b) caracteristicile particulare ale măsurilor și condițiile pentru astfel de măsuri.

(5) În cazul în care se aplică prevederile alin. (1), activitățile producătorului sunt suspendate total sau parțial până când se stabilește că riscul răspândirii organismelor dăunătoare este eliminat. Prevederile art. 8 nu se aplică pe durata suspendării.

(6) Atunci când, pe baza examinării oficiale efectuate în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (11) și (12), se consideră că produsele prevăzute în anexa nr. V partea A nu sunt libere de organisme dăunătoare prevăzute în anexele nr. I și II, prevederile alin. (2)—(5) se aplică în mod corespunzător.

Art. 10. — (1) Organismele oficiale responsabile prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. b) organizează controale oficiale pentru a asigura conformitatea cu prevederile prezentei hotărâri, în special cu prevederile art. 8 alin. (4)—(6), care sunt efectuate aleatoriu și fără nicio discriminare în ceea ce privește originea plantelor, produselor vegetale și a altor obiecte și constau în:

a) controale ocazionale, în orice moment și în orice loc în care plantele, produsele vegetale și alte obiecte sunt deplasate;

b) controale ocazionale în exploatațiile în care plantele, produsele vegetale și alte obiecte sunt cultivate, produse, depozitate sau oferite spre vânzare, precum și în spațiile cumpărătorilor;

c) controale ocazionale în același timp cu orice alt control documentar, care este desfășurat pentru alte motive decât sănătatea plantelor.

(2) Controalele trebuie să fie efectuate în mod regulat în exploatațiile înregistrate într-un registru oficial în conformitate cu prevederile art. 8 alin. (7)—(10) și ale art. 14 alin. (3) și pot fi efectuate în mod regulat în exploatațiile înregistrate într-un registru oficial în conformitate cu art. 7 alin. (11) și (12).

(3) În situația în care există indicii că prevederile prezentei hotărâri nu au fost respectate, se efectuează controale selective.

(4) Cumpărătorii de plante, produse vegetale sau alte obiecte, ca utilizatori finali angajați profesional în producția de plante, păstrează respectivele pașapoarte fitosanitare timp de cel puțin un an și introduc referințele în registrele lor.

(5) Inspectorii fitosanitari au acces la plante, produse vegetale sau alte obiecte în toate stadiile din lanțul de producție și comercializare. Ei au dreptul de a face orice investigație necesară pentru controalele oficiale în cauză, incluzându-le pe cele referitoare la pașapoartele fitosanitare și înregistrări.

(6) Organismele oficiale responsabile prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. b) pot fi asistate în controalele oficiale de către experții Comisiei prevăzuți la art. 21.

(7) În situația în care s-a stabilit, prin controalele oficiale efectuate în conformitate cu prevederile alin. (1)—(5), că plantele, produsele vegetale sau alte obiecte prezintă un risc de răspândire a organismelor dăunătoare, acestea fac obiectul măsurilor oficiale în conformitate cu prevederile art. 9 alin. (3) și (4).

(8) Fără a prejudicia notificările și informările cerute în conformitate cu prevederile art. 18, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin Agenția Națională Fitosanitară, atunci când plantele, produsele vegetale sau alte obiecte în cauză vin dintr-un alt stat membru, informează de îndată autoritatea unică a aceluși stat membru și Comisia cu privire la cele constatate și la măsurile oficiale pe care intenționează să le ia sau pe care le-a luat. În conformitate cu procedura prevăzută la art. 19 alin. (2), poate fi stabilit un sistem de informare standardizat.

Art. 11. — (1) Organismele oficiale responsabile prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. b) asigură ca plantele, produsele vegetale sau alte obiecte prevăzute în anexa nr. V partea B, care provin dintr-o țară terță și sunt aduse pe teritoriul vamal al Comunității Europene, să facă, din momentul intrării lor, obiectul controlului vamal în conformitate cu prevederile art. 37 alin. (1) din Codul vamal comunitar și al controlului efectuat de organismele oficiale responsabile, fără a încălca:

a) prevederile art. 4 alin. (3), art. 13 alin. (1)—(10);

b) cerințele specifice și condițiile stabilite în derogările adoptate în conformitate cu prevederile art. 17 alin. (1)—(5) în măsurile de echivalență adoptate în conformitate cu art. 17 alin. (6) sau în măsurile de urgență adoptate conform prevederilor art. 18;

c) acordurile specifice încheiate între Comunitatea Europeană și una sau mai multe țări terțe, pe probleme privind importul.

(2) Plantele, produsele vegetale sau alte obiecte prevăzute la alin. (1) pot fi plasate numai sub unul din regimurile vamale prevăzute la art. 4 alin. (16) lit. a), d), e), f), g) din Codul vamal comunitar, dacă formalitățile prevăzute la art. 12 au fost îndeplinite, în conformitate cu prevederile art. 14 alin. (5)—(10), astfel încât să se concluzioneze, ca rezultat al acestor formalități și în măsura în care se poate determina:

a) că plantele, produsele vegetale sau alte obiecte nu sunt contaminate cu organisme dăunătoare prevăzute în anexa nr. I partea A;

b) în cazul plantelor sau produselor vegetale prevăzute în anexa nr. II partea A, că acestea nu sunt contaminate cu organisme dăunătoare specifice prevăzute în acea anexă;

c) în cazul plantelor, produselor vegetale sau al altor obiecte prevăzute în anexa nr. IV partea A, că acestea sunt în conformitate cu exigențele specifice lor indicate în acea anexă sau, atunci când este cazul, cu opțiunea declarată în certificat în conformitate cu art. 12 alin. (10);

d) că plantele, produsele vegetale sau alte obiecte sunt însoțite de respectivul original al certificatului fitosanitar sau al certificatului fitosanitar pentru reexport oficial cerut, emis în conformitate cu prevederile stabilite în art. 12 alin. (5)—(12), sau, atunci când este cazul, că originalul documentelor alternative sau mărcile specificate și permise în prevederile de implementare însoțesc, sunt atașate la sau aplicate pe obiectul în cauză.

(3) Certificatele electronice pot fi recunoscute, cu condiția ca respectivele condiții specificate în prevederile de implementare să fie îndeplinite.

(4) Copiile de pe certificatele oficiale pot fi de asemenea recunoscute în cazuri excepționale care vor fi specificate în prevederile de implementare.

(5) Prevederile de implementare prevăzute la alin. (2) lit. d), alin. (3) și (4) pot fi adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la art. 19 alin. (2).

(6) Prevederile alin. (1)—(5) se aplică în cazul plantelor, produselor vegetale sau al altor obiecte destinate unei zone protejate, pentru organismele dăunătoare și exigențele specifice prevăzute în anexa nr. I partea B, anexa nr. II partea B și, respectiv, anexa nr. IV partea B, pentru acea zonă protejată.

(7) Organismele oficiale responsabile prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. b) pot dispune ca plantele, produsele vegetale sau alte obiecte, altele decât cele prevăzute la alin. (1)—(5) sau (6), care provin dintr-o țară terță și sunt aduse în teritoriul vamal al Comunității Europene, pot, din momentul intrării lor, să facă obiectul controlului efectuat de organismele oficiale responsabile, în sensul alin. (2) lit. a), b) și c). Aceste plante, produse vegetale sau obiecte includ lemn sub formă de lemn de calaj, de cofraj sau de compartimentare, paleți sau material de ambalare, care sunt de fapt în uz în transportul obiectelor de orice fel.

(8) În situația în care organismele oficiale responsabile prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. b) aplică prevederile alin. (7), plantele, produsele vegetale sau obiectele în cauză rămân sub controlul prevăzut la alin. (1)—(5) până când formalitățile specifice au fost încheiate astfel încât să se concluzioneze, ca rezultat al acestor formalități și în măsura în care se poate determina, că acestea sunt în conformitate cu cerințele specifice stabilite în baza prezentei hotărâri.

(9) Prevederile de implementare referitoare la tipul informațiilor și la mijloacele de transmitere a acestora care trebuie furnizate de importatori sau de reprezentanții lor în relația cu autoritatea vamală organismelor oficiale responsabile prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. b), referitoare la plante, produse vegetale sau obiecte incluzând diferitele tipuri de lemn, prevăzute la alin. (7) și (8), sunt adoptate în conformitate cu procedura prevăzută la art. 19 alin. (2).

(10) Fără a încălca prevederile art. 14 alin. (5), organismele oficiale responsabile prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. b) aplică, dacă există un risc de răspândire a organismelor dăunătoare, prevederile alin. (1)—(9) în cazul plantelor, produselor vegetale sau al altor obiecte care au primit una dintre destinațiile vamale prevăzute la art. 4 alin. (15) lit. b), c), d) și e) din Codul vamal comunitar sau au fost plasate sub unul dintre regimurile vamale prevăzute la art. 4 alin. (16) lit. b) și c) din Codul vamal comunitar.

Art. 12. — (1) Formalitățile prevăzute la art. 11 alin. (1)—(5) constau în inspecții riguroase efectuate de organismele oficiale responsabile la:

a) fiecare transport de marfă declarat, în cadrul formalităților vamale, verificându-se dacă este format din sau conține plante, produse vegetale sau alte obiecte prevăzute la art. 11 alin. (1)—(6) sau (7)—(9), în condițiile prevăzute la fiecare alineat;

b) în cazul unui transport de marfă care este format din diferite loturi, fiecare lot declarat, în cadrul formalităților vamale, verificându-se dacă este format din sau conține asemenea plante, produse vegetale sau alte obiecte.

(2) Inspecțiile stabilesc dacă:

a) transportul de marfă sau lotul este însoțit de certificatele solicitate, mărcile sau documentele alternative, potrivit prevederilor art. 11 alin. (2) lit. d) și ale art. 11 alin. (3)—(5) — controale documentare;

b) în totalitatea lui sau în una sau mai multe probe reprezentative, transportul de marfă sau lotul este format din sau conține plantele, produsele vegetale sau alte obiecte, așa cum este declarat în documentele solicitate — controale de identitate;

c) în totalitatea lui sau în una sau mai multe probe reprezentative, incluzând ambalajele și, atunci când este cazul, mijloacele de transport, transportul de marfă sau lotul ori ambalajele lor din lemn este în conformitate cu cerințele stabilite de prezenta hotărâre, potrivit prevederilor art. 11 alin. (2) lit. a), b) și c) — controale fitosanitare — și dacă prevederile art. 18 alin. (4)—(7) se aplică.

(3) Controalele de identitate și controalele fitosanitare sunt efectuate cu frecvență redusă dacă:

a) activitățile de inspecție a plantelor, produselor vegetale sau altor obiecte din transportul de marfă sau lot au fost deja efectuate în țara terță expeditoare în conformitate cu înțelegerile tehnice prevăzute la art. 13 alin. (11);

b) plantele, produsele vegetale sau alte obiecte din transportul de marfă sau lot se regăsesc în prevederile de implementare adoptate în acest scop în conformitate cu prevederile alin. (13) lit. b);

c) plantele, produsele vegetale sau alte obiecte din transportul de marfă sau lot care provin dintr-o țară terță pentru care este stabilită prevederea pentru o frecvență redusă a controalelor de identitate și fitosanitare sau în baza acordurilor fitosanitare internaționale comprehensive bazate pe principiul tratamentului reciproc între Comunitatea Europeană și o țară terță, dacă nu există suspiciuni că cerințele stabilite de prezenta hotărâre nu sunt îndeplinite.

(4) Controalele fitosanitare pot fi de asemenea efectuate cu frecvență redusă dacă există evidența, colaționată de Comisie și bazată pe experiența câștigată din introducerea anterioară a unui asemenea material cu aceeași origine în Comunitatea Europeană, așa cum este confirmat de toate statele membre în cauză, și după consultare în cadrul comitetului prevăzut la art. 19 alin. (1), pentru a stabili că plantele, produsele vegetale sau alte obiecte din transportul de marfă sau lot sunt în conformitate cu cerințele stabilite de prezenta hotărâre, cu condiția să îndeplinească condițiile detaliate specificate în prevederile de implementare în conformitate cu prevederile alin. (13) lit. c).

(5) Certificatul fitosanitar sau certificatul fitosanitar pentru reexport oficial prevăzut la art. 11 alin. (2) lit. d) și la art. 11 alin. (3)—(5) trebuie să fi fost emis în cel puțin una dintre limbile oficiale ale Comunității Europene și în conformitate cu reglementările țării terțe exportatoare sau reexportatoare care au fost adoptate, indiferent că este sau nu este parte contractantă, în conformitate cu prevederile Convenției internaționale pentru protecția plantelor. Acesta este adresat organizațiilor de protecția plantelor din statele membre ale Comunității Europene.

(6) Certificatul trebuie să fi fost redactat cu cel mult 14 zile înainte de data la care plantele, produsele vegetale sau alte obiecte vizate de acesta au părăsit țara terță în care acesta a fost emis.

(7) Certificatul conține informațiile în conformitate cu modelele specificate în anexa la Convenția internațională pentru protecția plantelor, indiferent de formatul său.

(8) Certificatul va avea unul dintre modelele stabilite de Comisie în conformitate cu alin. (9)—(12). Certificatul trebuie să fi fost emis de autoritățile împuternicite în acest scop pe baza reglementărilor țării terțe în cauză, așa cum au fost prezentate directorului general al Organizației pentru Agricultură și Alimente, în conformitate cu prevederile Convenției internaționale pentru protecția plantelor sau cu cele emise de Comisie în cazul țărilor terțe care nu sunt părți contractante la Convenția internațională pentru protecția plantelor. Comisia informează statele membre despre datele primite.

(9) În conformitate cu procedura prevăzută la art. 19 alin. (2), sunt stabilite modelele acceptabile specificate în diferitele versiuni ale anexei la Convenția internațională pentru protecția plantelor. În conformitate cu aceeași procedură, pot fi stabilite specificațiile alternative pentru certificatele fitosanitare sau certificatele fitosanitare pentru reexport pentru țările terțe care nu sunt părți contractante la Convenția internațională pentru protecția plantelor.

(10) Fără a încălca prevederile art. 17 alin. (8), certificatele, în cazul plantelor, produselor vegetale sau al altor obiecte prevăzute în anexa nr. IV partea A secțiunea I sau partea B, specifică, la rubrica "Declarație suplimentară" și atunci când este cazul, care exigență specifică dintre cele enumerate ca alternative în poziția specifică din diferitele părți ale anexei nr. IV a fost îndeplinită. Această specificație este făcută prin referirea la poziția relevantă din anexa nr. IV.

(11) În cazul plantelor, produselor vegetale sau al altor obiecte la care se aplică exigențele specifice prevăzute în anexa nr. IV partea A sau partea B, certificatul fitosanitar oficial prevăzut la art. 11 alin. (2) lit. d) și art. 11 alin. (3)—(5) trebuie să fi fost emis în țara terță din care plantele, produsele vegetale sau alte obiecte sunt originare — țara de origine.

(12) În cazul în care exigențele specifice pot fi îndeplinite de asemenea în alte locuri decât cel de origine sau atunci când nu se aplică nicio exigență specifică, certificatul fitosanitar poate să fie emis în țara terță din care plantele, produsele vegetale sau alte obiecte vin — țara de expediție.

(13) În conformitate cu procedura prevăzută la art. 19 alin. (2), pot fi adoptate prevederi de implementare pentru:

a) stabilirea procedurilor pentru efectuarea controalelor fitosanitare prevăzute la alin. (2) lit. c), incluzând numărul minim și mărimea minimă a probelor;

b) stabilirea listei plantelor, produselor vegetale sau a altor obiecte pentru care controalele fitosanitare sunt efectuate cu frecvență redusă în conformitate cu prevederile alin. (3) lit. b);

c) specificarea condițiilor detaliate pentru evidența prevăzută la alin. (4) și criteriilor pentru tipul și nivelul reducerii controalelor fitosanitare.

(14) Comisia poate să includă linii directoare referitor la prevederile alin. (3) și (4) prin recomandări.

Art. 13. — (1) Organismele oficiale responsabile prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. b) se asigură că transporturile de marfă sau loturile care provin dintr-o țară terță, dar nu sunt declarate în cadrul formalităților vamale, sunt constituite din sau conțin plante, produse vegetale sau alte obiecte prevăzute în anexa nr. V partea B sunt inspectate atunci când există suspiciuni că asemenea plante, produse vegetale sau alte obiecte sunt prezente.

(2) Organismele oficiale responsabile prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. b) se asigură că în cazul în care un control vamal constată că un transport de marfă sau lot care provine dintr-o țară terță este constituit din plante, produse vegetale sau alte obiecte prevăzute în anexa nr. V partea B, nedeclarate, vor fi informate de îndată de biroul vamal de inspecție, în cadrul cooperării prevăzute la art. 14 alin. (13)—(17).

(3) În situația în care, ca urmare a inspecției efectuate de organismele oficiale responsabile prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. b), sunt suspiciuni în ceea ce privește identitatea mărfii, în special în ceea ce privește genul sau speciile de plante sau produse vegetale sau originea lor, transportul de marfă este considerat a conține plante, produse vegetale sau alte obiecte prevăzute în anexa nr. V partea B.

(4) În situația în care nu există niciun risc de răspândire a organismelor dăunătoare în Comunitatea Europeană:

a) prevederile art. 11 alin. (1)—(5) nu se aplică la intrarea în Comunitatea Europeană a plantelor, produselor vegetale sau a altor obiecte care circulă dintr-un punct în altul în cadrul Comunității Europene, trecând pe teritoriul unei țări terțe fără nicio schimbare în statutul lor vamal — tranzit intern;

b) prevederile art. 11 alin. (1)—(5) și ale art. 5 alin. (1) nu se aplică la intrarea în Comunitatea Europeană a plantelor, produselor vegetale sau a altor obiecte care circulă dintr-un punct în altul în cadrul uneia sau a două țări terțe trecând pe teritoriul Comunității Europene sub un regim vamal corespunzător și fără schimbarea statutului vamal al acestora.

(5) Fără a încălca prevederile art. 5 și cu condiția să nu existe niciun risc de răspândire a organismelor dăunătoare în Comunitatea Europeană, prevederile art. 11 alin. (1)—(5) pot să nu se aplice la intrarea în Comunitatea Europeană a cantităților mici de plante, produse vegetale, alimente sau alimente pentru animale, în măsura în care acestea au legătură cu plantele și produsele vegetale, atunci când sunt destinate utilizării de către proprietar sau destinat în scopuri neindustriale și necomerciale sau pentru consum în timpul transportului.

(6) În conformitate cu procedura prevăzută la art. 19 alin. (2) pot fi adoptate reguli detaliate, specificând condițiile pentru implementarea acestei prevederi, incluzând determinarea cantităților mici.

(7) Prevederile art. 11 alin. (1)—(5) nu se aplică, în condiții specificate, la intrarea în Comunitatea Europeană a plantelor, produselor vegetale sau a altor obiecte pentru utilizare în scopuri experimentale, pentru scopuri științifice sau pentru lucrări de selecții varietales. Condițiile specificate sunt determinate în conformitate cu procedura prevăzută la art. 19 alin. (2).

(8) Cu condiția să nu existe niciun risc de răspândire a organismelor dăunătoare în Comunitatea Europeană, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin Agenția Națională Fitosanitară, poate să decidă, prin excepție, ca prevederile art. 11 alin. (1)—(5) să nu se aplice în cazuri individuale specificate plantelor, produselor vegetale sau altor obiecte care sunt cultivate, produse sau folosite în apropierea imediată a zonei sale de frontieră cu o țară terță și introduse în România pentru a fi exploatate în locații situate în apropierea imediată a zonei de frontieră de pe teritoriul său cu respectiva țară terță.

(9) Atunci când operează excepția prevăzută la alin. (8), se specifică locația și numele persoanei care beneficiază de excepție. Aceste informații sunt actualizate în mod regulat și sunt puse la dispoziția Comisiei.

(10) Plantele, produsele vegetale și alte obiecte care fac obiectul unei excepții în conformitate cu prevederile alin. (8) sunt însoțite de documente care stabilesc din care locație din țara terță în cauză respectivele plante, produse vegetale și alte obiecte sunt originare.

(11) Se poate cădea de acord, în înțelegeri tehnice făcute între Comisie și organismele competente din anumite țări terțe și aprobate în conformitate cu procedura prevăzută la art. 19 alin. (2), ca activitățile prevăzute la art. 11 alin. (2) lit. a), b) și c) să poată fi, de asemenea, efectuate sub autoritatea Comisiei și în conformitate cu prevederile art. 21 în țara terță de expediție, în cooperare cu organizația oficială pentru protecția plantelor din acea țară.

Art. 14. — (1) Formalitățile prevăzute la art. 12 alin. (1) și (2), inspecțiile prevăzute la art. 13 alin. (1)—(3) și controalele de conformitate cu prevederile art. 5 se realizează conform prevederilor alin. (5)—(10), corelate cu formalitățile cerute pentru plasarea sub un regim vamal prevăzute la art. 11 alin. (1)—(5) sau la art. 11 alin. (10).

(2) Prevederile alin. (1) sunt realizate în conformitate cu dispozițiile Convenției internaționale privind armonizarea controalelor mărfurilor la frontiere și în special ale anexei nr. 4 la aceasta, aprobată de Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 1.262/84¹⁾.

(3) Organismele oficiale responsabile prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. b) decid ca importatorii, fie că sunt sau nu producători de plante, produse vegetale sau alte obiecte, prevăzute în anexa nr. V partea B, trebuie să fie incluși într-un registru oficial sub un număr de înregistrare. Prevederile art. 7 alin. (8) și (9) se aplică în mod corespunzător acestor importatori.

¹⁾Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 1.262/84 a fost publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. L 126 din 12 mai 1984.

(4) Organismele oficiale responsabile prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. b) stabilesc de asemenea ca:

a) importatorii sau reprezentanții lor în relația cu autoritatea vamală, cu privire la transporturile de marfă care constau din sau conțin plante, produse vegetale sau alte obiecte prevăzute în anexa nr. V partea B, să facă referire, pe cel puțin unul dintre documentele solicitate pentru plasarea sub un regim vamal, așa cum este prevăzut la art. 11 alin. (1)—(5) sau la art. 11 alin. (10), la componenta transportului de marfă, prin intermediul următoarelor informații:

1. referire la tipul de plante, produse vegetale sau alte obiecte, utilizând codurile nomenclurii din Tariful vamal integrat al Comunității Europene (Taric);

2. declarația “acest transport de marfă conține produse supuse reglementărilor fitosanitare” sau orice marcă alternativă echivalentă, așa cum a fost convenit între biroul vamal din punctul de intrare și organismul oficial din punctul de intrare;

3. numărul/numerele de referință al/ale documentelor fitosanitare solicitate;

4. numărul de înregistrare al importatorului, așa cum este prevăzut la alin. (3).

b) autoritățile aeroportuare, autoritățile portuare, importatorii sau operatorii, după cum au stabilit între ei, transmit, de îndată ce iau cunoștință de sosirea iminentă a unor astfel de transporturi de marfă, o notificare în avans despre aceasta către biroul vamal din punctul de intrare și organismul oficial din punctul de intrare;

c) prevederile lit. b) se aplică în mod corespunzător în cazul transporturilor rutiere, în special când sosirea este așteptată în afara programului normal de lucru al organismului oficial relevant sau al altui birou, prevăzute la alin. (5)—(10).

(5) Controalele documentare și, de asemenea, inspecțiile prevăzute la art. 13 alin. (1)—(3) și controalele pentru conformitate cu prevederile art. 5 trebuie să fie realizate de organismul oficial din punctul de intrare.

(6) Controalele de identitate și controalele fitosanitare trebuie să fie realizate, fără a încălca prevederile alin. (7) și (8), de organismul oficial din punctul de intrare corelat cu formalitățile vamale cerute pentru plasarea sub un regim vamal prevăzut la art. 11 alin. (1)—(5) sau la art. 11 alin. (10), fie în același loc cu aceste formalități, în spațiile organismului oficial din punctul de intrare, fie în orice alt loc apropiat desemnat sau aprobat de autoritățile vamale și de organismul oficial responsabil, altul decât locul de destinație specificat la alin. (8).

(7) În cazul mărfurilor necomunitare, organismul oficial din punctul de intrare poate decide, în acord cu organismul oficial sau organismele de la destinație, ca aceste controale de identitate și controale fitosanitare să fie efectuate, în totalitate sau în parte, de organismul oficial de destinație, fie în spațiile sale, fie în orice alt loc apropiat și desemnat sau aprobat de autoritățile vamale și de organismul oficial responsabil, altul decât locul de destinație prevăzut la alin. (8). Dacă un asemenea acord nu este realizat, toate controalele de identitate sau controalele fitosanitare sunt efectuate de organismul oficial din punctul de intrare în oricare dintre locurile prevăzute la alin. (6).

(8) În conformitate cu procedura prevăzută la art. 19 alin. (2), pot fi specificate anumite cazuri sau circumstanțe în care controalele de identificare și controalele fitosanitare pot fi realizate la locul de destinație, aprobat de organismul oficial și de autoritatea vamală în a cărei rază teritorială de competență se află locul de destinație, în locul altor locuri prevăzute mai sus, cu condiția ca garanțiile specifice și documentele referitoare la transportul de plante, produse vegetale și alte obiecte să fie îndeplinite.

(9) În conformitate cu procedura prevăzută la art. 19 alin. (2), sunt stabilite prevederi de implementare referitoare la:

a) condițiile minime pentru efectuarea controalelor fitosanitare prevăzute la alin. (6)—(8);

b) garanțiile specifice și documentele referitoare la transportul plantelor, produselor vegetale sau al altor obiecte către locurile prevăzute la alin. (7) și (8), pentru a asigura că nu există niciun risc de răspândire a organismelor dăunătoare în timpul transportului;

c) împreună cu specificarea cazurilor prevăzute la alin. (8), garanțiile specifice și condițiile minime privind calificarea locului de destinație pentru depozitare și privind condițiile de depozitare.

(10) În toate cazurile, controalele fitosanitare sunt considerate a fi o parte integrantă a formalităților prevăzute la art. 11 alin. (1)—(5).

(11) Organismele oficiale responsabile prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. b) stabilesc că respectivul original sau forma electronică a certificatelor sau a documentelor alternative, altele decât mărcile prevăzute la art. 11 alin. (2) lit. d) și la art. 11 alin. (3)—(5), care este prezentat pentru controale documentare în conformitate cu prevederile art. 12 alin. (2) lit. a), să fie marcat la inspecție cu o “viză” a organismului oficial responsabil, împreună cu denumirea lui și data prezentării documentului.

(12) În conformitate cu procedura prevăzută la art. 19 alin. (2), poate fi stabilit un sistem standardizat pentru a asigura că informațiile incluse în certificat, în cazul plantelor specificate destinate plantării, sunt înaintate organismului oficial responsabil al fiecărui stat membru sau al fiecărei zone în care plantele din transportul de mărfuri sunt destinate sau plantate.

(13) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin Agenția Națională Fitosanitară, înaintează Comisiei și celorlalte state membre, în scris, lista locurilor desemnate ca puncte de intrare. Orice modificări la această listă sunt de asemenea înaintate în scris fără întârziere.

(14) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin Agenția Națională Fitosanitară, în cooperare cu autoritatea vamală stabilește sub responsabilitatea sa o listă a locurilor specificate la alin. (6) și (7) și a locurilor de destinație prevăzute la alin. (8). Această listă este accesibilă Comisiei.

(15) Fiecare organism oficial din punctul de intrare și fiecare organism oficial de destinație care efectuează controalele de identitate sau fitosanitare trebuie să satisfacă anumite condiții minime cu privire la infrastructură, personal și echipament. În conformitate cu procedura prevăzută la art. 19 alin. (2), condițiile minime sunt stabilite prin prevederi de implementare.

(16) În conformitate cu aceeași procedură, sunt stabilite reguli detaliate privind:

a) tipul documentelor cerute pentru plasarea sub regim vamal, în care sunt indicate informațiile prevăzute la alin. (4) lit. a);

b) cooperarea dintre:

1. organismul oficial din punctul de intrare și organismul oficial de la destinație;

2. organismul oficial din punctul de intrare și biroul vamal din punctul de intrare;

3. organismul oficial de la destinație și biroul vamal de destinație;

4. organismul oficial din punctul de intrare și biroul vamal de destinație.

(17) Regulile prevăzute la alin. (16) includ modelul documentelor ce sunt folosite în această cooperare, mijloacele de transmitere a acestora, procedurile pentru schimbul de informații dintre organismele oficiale și birourile vamale, precum și măsurile care trebuie luate pentru a menține identitatea loturilor și transporturilor de marfă și pentru a se apăra împotriva riscului de răspândire a organismelor dăunătoare, în special în timpul transportului, până la finalizarea formalităților vamale prevăzute.

(18) Prevederile art. 8 alin. (1)—(10) se aplică în mod corespunzător plantelor, produselor vegetale sau altor obiecte prevăzute la art. 11, în măsura în care acestea sunt prevăzute în anexa nr. V partea A, și acolo unde se constată, pe baza formalităților prevăzute la art. 11 alin. (1)—(5), că cerințele stabilite în acestea sunt îndeplinite.

(19) Acolo unde se constată pe baza formalităților prevăzute la art. 11 alin. (1)—(5) că cerințele stabilite în acestea nu sunt îndeplinite, organismele oficiale responsabile iau imediat una sau mai multe din următoarele măsuri oficiale:

a) interzicerea intrării în Comunitatea Europeană a întregului transport de marfă sau numai a unei părți a acestuia;

b) deplasarea către o destinație din afara Comunității Europene, sub control oficial și sub regimul vamal corespunzător, pe timpul cât transportul circulă în interiorul Comunității Europene;

c) îndepărtarea din transportul de marfă a produsului infectat/infestat;

d) distrugerea încărcăturii;

e) impunerea unei perioade de carantină până când rezultatele examinărilor sau testele oficiale sunt disponibile;

f) excepțional și numai în circumstanțe specifice, tratamentul corespunzător, atunci când se consideră de către organismele oficiale responsabile prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. b) că, urmare a tratamentului, condițiile vor fi îndeplinite și riscul răspândirii organismelor dăunătoare este îndepărtat;

g) măsura de tratament corespunzător poate fi luată în ceea ce privește organismele dăunătoare care nu sunt prevăzute în anexa nr. I sau în anexa nr. II. Prevederile art. 9 alin. (4) se aplică în mod corespunzător.

(20) În cazul interzicerii prevăzute la alin. (19) lit. a) sau al deplasării către o destinație din afara Comunității Europene, prevăzută la alin. (19) lit. b), sau al îndepărtării prevăzute la alin. (19) lit. c), organismele oficiale responsabile prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. b) stabilesc ca certificatele fitosanitare sau certificatele fitosanitare pentru reexport și orice alt document, care au fost depuse atunci când plantele, produsele vegetale sau alte obiecte au fost prezentate în vederea introducerii pe teritoriul Comunității, să fie anulate.

(21) Certificatele sau documentele anulate vor purta pe față și într-o poziție vizibilă o ștampilă triunghiulară roșie, care poartă mențiunea „certificat anulat” sau „document anulat” de respectivul organism oficial, împreună cu denumirea acestuia și data interzicerii, data de începere a deplasării către o destinație din afara Comunității Europene sau data îndepărtării. Această mențiune va fi scrisă cu majuscule și în cel puțin una dintre limbile oficiale ale Comunității Europene.

(22) Fără a prejudicia notificările și informațiile solicitate de Comisie în baza art. 18, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin Agenția Națională Fitosanitară, informează organizația de protecție a plantelor din țara terță de origine sau țara terță expeditoare și Comisia despre toate cazurile în care plantele, produsele vegetale sau alte obiecte care vin din țara terță în cauză au fost interceptate ca nefiind în conformitate cu exigențele fitosanitare și motivele interceptării, fără a prejudicia măsurile pe care organismele oficiale responsabile prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. b) le pot lua sau le-au luat în ceea ce privește transportul de marfă interceptat.

(23) Informațiile prevăzute la alin. (22) sunt furnizate cât mai curând posibil, astfel încât organizațiile de protecție a plantelor vizate și, acolo unde este cazul, și Comisia să poată studia cazul, în vederea luării măsurilor necesare pentru a preveni apariții ulterioare similare cu cea interceptată.

(24) În conformitate cu procedura prevăzută la art. 19 alin. (2), poate fi stabilit un sistem de informare standardizat.

Art. 15. — (1) Organismele oficiale responsabile prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. b) aplică tarifele standard prevăzute în anexa nr. VIII. Tarifele standard sunt stabilite pentru acoperirea costurilor rezultate din efectuarea controalelor documentare, de identitate și fitosanitare în conformitate cu prevederile art. 12 alin. (1) și (2).

(2) Procedura de încasare a tarifelor se stabilește prin ordin al ministrului agriculturii și dezvoltării rurale, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, la propunerea Laboratorului Central pentru Carantină Fitosanitară.

(3) În situația în care, conform art. 12 alin. (3) și (4), pentru un anumit grup de plante, produse vegetale sau alte obiecte originare din anumite țări terțe controalele de identitate și controalele fitosanitare sunt efectuate cu frecvență redusă, organismele oficiale responsabile prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. b) aplică tarife fitosanitare proporțional reduse pentru toate transporturile de marfă și loturile aceluși grup chiar dacă sunt supuse inspecției sau nu.

(4) În conformitate cu procedura prevăzută la art. 19 alin. (2), pot fi adoptate măsuri de implementare pentru a specifica nivelul acestor tarife fitosanitare reduse.

(5) Nu este permisă nicio rambursare directă sau indirectă a tarifelor. Aplicarea de către un stat membru a tarifelor standard prevăzute în anexa nr. VIII nu este considerată o rambursare indirectă.

(6) Organismele oficiale responsabile prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. b) încasează tarifele fitosanitare. Tarifele vor fi plătite de către importator sau de către reprezentanții lui în relația cu autoritatea vamală. Tarifele încasate se constituie parte la bugetul de stat.

(7) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin Agenția Națională Fitosanitară, va informa Comisia cu privire la metoda de calcul al tarifelor fitosanitare în relație cu controalele prevăzute la alin. (1).

(8) Tariful standard prevăzut în anexa nr. VIII se aplică fără a prejudicia cheltuielile suplimentare pentru a acoperi costuri suplimentare suportate în activități speciale legate de controale, cum ar fi deplasările neprevăzute ale inspectorilor sau perioadele de așteptare ale inspectorilor datorate întârzierilor în sosirea transporturilor de mărfuri, controale efectuate în afara orelor normale de lucru, controale sau analize de laborator suplimentare cerute în plus față de cele prevăzute la art. 11 pentru confirmarea concluziilor controalelor, măsurile fitosanitare speciale cerute de legislația comunitară în baza art. 17 sau 18, măsurile luate în conformitate cu art. 14 alin. (19)—(21) sau traducerea documentelor solicitate.

(9) Tarifele fitosanitare înlocuiesc toate celelalte prețuri sau tarife percepute în statele membre la nivel național, regional sau local pentru controalele prevăzute la alin. (1) și atestarea acestora.

Art. 16. — (1) Certificatele fitosanitare și certificatele fitosanitare pentru reexport, care sunt eliberate de organismele oficiale responsabile, prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. b), în conformitate cu Convenția internațională pentru protecția plantelor sunt în formatul modelelor standardizate prevăzute în anexa nr. VII.

(2) În situația în care:

a) o țară care nu este parte contractantă la Convenția internațională pentru protecția plantelor solicită un format diferit, organismele oficiale responsabile prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. b) vor respecta acel format;

b) este încheiat un memorandum între Uniunea Europeană și o țară terță, vor fi respectate cerințele suplimentare prevăzute în acest memorandum.

Art. 17. — (1) În conformitate cu procedura prevăzută la art. 19 alin. (2), pot fi făcute excepții de către organismele oficiale responsabile prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. a), astfel:

a) de la art. 5 alin. (1) și (2) cu privire la anexa nr. III partea A și partea B, fără a încălca prevederile art. 5 alin. (5), ale art. 6 alin. (1) și (2) și ale art. 11 alin. (2) lit. c) cu privire la exigențele prevăzute în anexa nr. IV partea A, secțiunea I și în anexa nr. IV partea B;

b) de la art. 11 alin. (2) lit. d) și art. 11 alin. (3)—(5) în cazul lemnului, dacă sunt asigurate garanții echivalente prin documente sau marcaje alternative.

(2) Excepțiile prevăzute la alin. (1) pot fi făcute cu condiția să se fi stabilit faptul că riscul de răspândire a organismelor dăunătoare este prevenit prin unul sau mai mulți dintre următorii factori:

a) originea plantelor sau a produselor vegetale;

b) tratament corespunzător;

c) precauții speciale pentru folosirea plantelor sau a produselor vegetale.

(3) Riscul prevăzut la alin. (2) este evaluat pe baza informațiilor științifice și tehnice disponibile. În cazul în care asemenea informații nu sunt suficiente, ele sunt suplimentate prin investigații adiționale, sau, atunci când este cazul, prin investigații efectuate sub autoritatea Comisiei și în conformitate cu prevederile art. 21 în țara de origine a plantelor, produselor vegetale sau a altor obiecte în cauză.

(4) Fiecare autorizare se aplică în mod individual la întregul teritoriu al Comunității sau la o parte a acestuia, în condiții care țin cont de riscul de răspândire a organismelor dăunătoare prin produsul respectiv în zone protejate sau în anumite regiuni, ținând cont de diferențele dintre condițiile agricole și ecologice. Într-un astfel de caz, statele membre respective sunt scutite în mod expres de anumite obligații care derivă din dispozițiile prezentei hotărâri în luarea de decizii pentru acordarea autorizărilor.

(5) Riscul prevăzut la alin. (4) este evaluat pe baza informațiilor științifice și tehnice disponibile. În cazul în care asemenea informații nu sunt suficiente, ele sunt suplimentate prin investigații adiționale sau, atunci când este cazul, prin investigații efectuate de către Comisie în țara de origine a plantelor, produselor vegetale sau a altor obiecte în cauză.

(6) În conformitate cu procedurile prevăzute la alin. (1)—(3), măsurile fitosanitare adoptate de o țară terță pentru export în Comunitatea Europeană sunt recunoscute ca echivalente măsurilor fitosanitare stabilite prin prezenta hotărâre, în special celor specificate în anexa nr. IV, dacă acea țară terță demonstrează în mod obiectiv Comunității Europene că măsurile ei ating nivelul corespunzător de protecție fitosanitară al Comunității Europene și dacă acesta este confirmat de concluziile constatărilor efectuate cu ocazia accesului rezonabil al experților Comisiei, prevăzuți la art. 21, la inspecții, analize și alte proceduri relevante în țara terță în cauză.

(7) Deciziile referitoare la derogările prevăzute la alin. (1)—(3) sau la recunoașterea echivalențelor prevăzute la alin. (6) impun ca respectarea condițiilor cerute de acestea să fie garantată oficial în scris de către țara exportatoare pentru fiecare caz în care se face uz de aceste dispoziții și menționează elementele conținute în declarația oficială confirmând respectarea.

(8) Deciziile prevăzute la alin. (7) specifică dacă sau în ce manieră Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin Agenția Națională Fitosanitară, va informa celelalte state membre și Comisia despre fiecare caz individual de utilizare sau grupuri de cazuri de utilizare.

Art. 18. — (1) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin Agenția Națională Fitosanitară, notifică de îndată, în scris, Comisia și celelalte state membre în legătură cu prezența pe teritoriul României a oricăruia dintre organismele dăunătoare prevăzute în anexa nr. I partea A secțiunea I sau în anexa nr. II partea A secțiunea I ori apariția într-o parte din teritoriul său, în care prezența lor a fost anterior necunoscută, a oricăruia dintre organismele dăunătoare prevăzute în anexa nr. I partea A secțiunea a II-a, în partea B sau în anexa nr. II partea A secțiunea a II-a sau în partea B.

(2) Organismele oficiale responsabile iau toate măsurile necesare pentru eradicarea sau, dacă acest lucru nu este posibil, pentru împiedicarea răspândirii organismelor dăunătoare în cauză.

(3) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin Agenția Națională Fitosanitară, informează Comisia și celelalte state membre privind măsurile luate, prevăzute la alin. (2).

(4) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin Agenția Națională Fitosanitară:

a) notifică de îndată, în scris, Comisia și celelalte state membre în legătură cu apariția reală sau presupusă a oricăruia dintre organismele dăunătoare, care nu sunt prevăzute în anexa nr. I sau în anexa nr. II, a căror prezență a fost anterior necunoscută pe teritoriul României;

b) informează Comisia și celelalte state membre în legătură cu măsurile de protecție pe care le-a luat sau intenționează să le ia;

c) măsurile prevăzute la lit. b) trebuie, *inter alia*, să fie astfel încât să prevină riscul răspândirii organismului dăunător în cauză pe teritoriul celorlalte state membre.

(5) În ceea ce privește transporturile de plante, produse vegetale sau alte obiecte din țări terțe considerate a implica un pericol iminent de introducere sau răspândire a organismelor dăunătoare prevăzute la alin. (1) și (4), organismele oficiale responsabile iau de îndată măsurile necesare pentru a proteja teritoriul Comunității Europene de pericolul menționat și informează Comisia și celelalte state membre în legătură cu acestea.

(6) Atunci când organismele oficiale responsabile consideră că există un pericol iminent, altul decât cel prevăzut la alin. (5), Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin Agenția Națională Fitosanitară, notifică de îndată, în scris, Comisia și celelalte state membre în legătură cu măsurile pe care propune să le ia.

(7) Dacă organismele oficiale responsabile consideră că aceste măsuri nu sunt luate în timp util pentru a preveni introducerea sau răspândirea unui organism dăunător pe teritoriul României, pot lua temporar orice măsuri suplimentare pe care le consideră necesare, atât timp cât Comisia nu a adoptat măsuri în conformitate cu alin. (8)—(10).

(8) În cazurile prevăzute la alin. (1)—(7), Comisia examinează situația cât mai repede posibil în cadrul Comitetului permanent fitosanitar. Investigații la fața locului pot fi efectuate sub autoritatea Comisiei și în conformitate cu prevederile art. 21.

(9) Măsurile bazate pe o analiză a riscului fitosanitar sau pe o analiză preliminară a riscului fitosanitar în cazurile prevăzute la alin. (4)—(7), inclusiv cele prin care se poate decide dacă măsurile luate de organismele oficiale responsabile trebuie să fie revocate sau amendate, pot fi adoptate, în conformitate cu procedura prevăzută la art. 19 alin. (2).

(10) Comisia urmărește evoluția situației și, în conformitate cu aceeași procedură, modifică sau anulează, după cum cere evoluția situației, măsurile prevăzute la alin. (9). Până la adoptarea unei măsuri în conformitate cu procedura prevăzută la alin. (9), organismele oficiale responsabile pot să mențină măsurile pe care le-au pus în aplicare.

(11) Regulile detaliate pentru punerea în aplicare a prevederilor alin. (1)—(7) sunt adoptate, după cum este necesar, în conformitate cu procedura prevăzută la art. 19 alin. (2).

Art. 19. — (1) Pentru implementarea prevederilor Directivei Consiliului 2000/29 CE, cu modificările și completările ulterioare, transpuse prin prezenta hotărâre, se aplică măsurile adoptate de Comitetul permanent fitosanitar instituit prin Decizia Consiliului 76/894/CEE.

(2) Referirile la acest alineat se constituie ca referiri la procedurile prevăzute de art. 5 și 7 din Decizia Consiliului 1999/468/CEE, modificată prin Decizia Consiliului 2006/512/CEE.

(3) Perioada prevăzută la art. 5 alin. (6) din Decizia 1999/468/CEE este fixată la 3 luni.

(4) Comitetul permanent fitosanitar adoptă regulile sale de procedură.

Art. 20. — Pentru introducerea pe teritoriul României a oricăror plante sau produse vegetale, în special cele prevăzute în anexa nr. VI, și a ambalajelor lor sau a vehiculelor care le transportă, organismele oficiale responsabile pot să ia măsuri fitosanitare speciale împotriva organismelor dăunătoare care, în general, atacă plantele sau produsele vegetale depozitate.

Art. 21. — (1) În situația în care Comisia efectuează controale în România, acestea trebuie efectuate în colaborare cu organismele oficiale responsabile prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. a) și b), așa cum este prevăzut la alin. (2)—(11).

(2) În cadrul colaborării prevăzute la alin. (1), organismelor oficiale responsabile, prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. a) și b), li se oferă din timp suficiente informații cu privire la sarcina respectivă pentru a permite pregătirea controalelor.

(3) Organismele oficiale responsabile, prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. a) și b), iau toate măsurile posibile pentru a se asigura că obiectivele și eficacitatea inspecțiilor nu sunt amenințate. Acestea se asigură că experții își pot îndeplini sarcinile fără vreo piedică și iau toate măsurile posibile pentru a le asigura acestora, la cerere, toate facilitățile disponibile necesare, inclusiv echipamentul de laborator și personalul.

(4) Comisia asigură rambursarea cheltuielilor rezultate în urma acestor solicitări, în limitele alocațiilor disponibile în acest sens în bugetul general al Uniunii Europene.

(5) Prevederile alin. (4) nu se aplică cheltuielilor rezultate din următoarele tipuri de solicitări făcute cu ocazia participării respectivilor experți la inspecțiile la import în statele membre: analize de laborator și prelevarea probelor pentru inspecții vizuale sau pentru analize de laborator și care sunt deja acoperite de tarifele prevăzute la art. 15.

(6) Atunci când legislația națională prevede, experții trebuie să fie mandatați în timp util de către organismul oficial responsabil prevăzut la art. 2 alin. (2) lit. a) și trebuie să respecte regulile și practicile impuse.

(7) În cazul în care sarcina constă în monitorizarea examinărilor prevăzute la art. 7, din monitorizarea inspecțiilor prevăzute la art. 11 alin. (1)—(5) sau din efectuarea investigațiilor prevăzute la art. 17 alin. (1)—(5) și la art. 18 alin. (8)—(10) nu se ia nicio decizie la fața locului. Experții raportează Comisiei cu privire la activitățile desfășurate și la rezultatele obținute.

(8) În cazul în care sarcina constă din efectuarea inspecțiilor în conformitate cu art. 11 alin. (1)—(5), aceste inspecții sunt integrate într-un program de inspecții stabilit, iar regulile de procedură stabilite de către organismele oficiale responsabile, prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. a) și b), sunt respectate. În cazul unei inspecții comune, organismul oficial responsabil prevăzut la art. 2 alin. (2) lit. b) permite introducerea unui transport în Comunitatea Europeană numai în cazul în care Agenția Națională Fitosanitară și Comisia sunt de acord.

(9) În conformitate cu procedura prevăzută la art. 19 alin. (2), condiția prevăzută la alin. (8) poate fi extinsă și la alte cerințe irevocabile ce se aplică transporturilor înainte de introducerea lor în Comunitatea Europeană dacă, potrivit practicii, acest lucru este necesar.

(10) În cazul în care expertul Comunității Europene și inspectorul fitosanitar național nu ajung la un acord, Agenția Națională Fitosanitară ia orice măsură temporară necesară până la adoptarea unei decizii finale.

(11) În toate cazurile, prevederile naționale cu privire la procedura penală și sancțiunile administrative se aplică în conformitate cu procedurile normale. Atunci când experții identifică o încălcare a prevederilor prezentei hotărâri, aceștia informează Agenția Națională Fitosanitară.

Art. 22. — În situația apariției reale sau suspectate a organismului dăunător, ca rezultat al introducerii sau răspândirii sale în Comunitatea Europeană, România poate beneficia din partea Comunității Europene de o contribuție financiară pentru combaterea fitosanitară, în conformitate cu art. 23 și 24, pentru a acoperi cheltuielile direct legate de măsurile necesare care au fost luate sau sunt planificate pentru combaterea organismului dăunător respectiv în vederea eradicării sale sau, dacă acest lucru nu este posibil, pentru izolarea acestuia.

Art. 23. — (1) România poate beneficia, la cerere, de contribuția financiară comunitară prevăzută la art. 22, dacă s-a stabilit că organismul dăunător în cauză, prevăzut sau nu în anexele nr. I și II, îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

a) a fost notificat în conformitate cu art. 18 alin. (1)—(3) sau cu art. 18 alin. (4);

b) constituie un pericol iminent pentru întreaga Comunitate Europeană sau o parte a acesteia prin apariția sa într-o zonă în care acest organism fie nu a fost cunoscut să apară anterior, fie a fost eradicat sau este pe cale de eradicare;

c) a fost introdus în acea zonă prin transporturi de plante, produse vegetale sau alte obiecte, dintr-o țară terță sau dintr-o altă zonă din Comunitatea Europeană.

(2) Pentru aplicarea prevederilor art. 22 sunt considerate ca măsuri necesare următoarele:

a) distrugerea, dezinfectarea, dezinfestarea, sterilizarea, curățarea sau orice alt tratament efectuat în mod oficial sau la cerere oficială cu privire la:

1. plantele, produsele vegetale sau alte obiecte care constituie transportul de marfă sau loturile prin care organismul dăunător a fost introdus în zona în cauză și care au fost recunoscute ca fiind contaminate sau susceptibile de a fi contaminate;

2. plantele, produsele vegetale și alte obiecte, recunoscute ca fiind contaminate sau susceptibile de a fi contaminate de organismul dăunător introdus, care sunt obținute din plantele transportului de marfă sau din lotul/loturile respectiv/respective sau au fost în imediata apropiere a plantelor, produselor vegetale sau altor obiecte din acel transport de marfă sau loturi sau în imediata apropiere a plantelor cultivate din acestea;

3. substraturile de creștere și terenul de cultură recunoscute ca fiind contaminate sau susceptibile de a fi contaminate de organismul dăunător în cauză;

4. materialele de producție, de condiționare, de ambalare și depozitare, spațiile de depozitare sau de ambalare și mijloacele de transport care au fost în contact cu unele sau cu toate plantele, produsele vegetale sau alte obiecte prevăzute anterior;

b) inspecțiile sau analizele efectuate oficial sau la cerere oficială pentru monitorizarea prezenței sau gradului de contaminare cu organismul dăunător introdus;

c) interdicțiile sau restricțiile privind utilizarea substraturilor de creștere, a suprafețelor cultivabile sau a sediilor, precum și a plantelor, a produselor vegetale sau a altor obiecte, altele decât materialul din transportul de marfă sau lotul/loturile respectiv/respective sau obținut din acestea, dacă acestea rezultă din decizii oficiale luate din motive de riscuri fitosanitare legate de organismul dăunător introdus.

(3) Sunt considerate cheltuieli legate direct de măsurile necesare prevăzute la alin. (2) plățile efectuate din fondurile publice pentru:

a) acoperirea parțială sau totală a costurilor măsurilor descrise la alin. (2) lit. a) și b), cu excepția celor legate de costurile curente de funcționare ale organismului oficial competent respectiv;

b) compensarea parțială sau integrală a pierderilor financiare, altele decât pierderile din venituri, care rezultă direct din una sau mai multe dintre măsurile descrise la alin. (2) lit. c).

(4) Prin excepție de la alin. (3) lit. b), un regulament de implementare poate specifica în conformitate cu procedura prevăzută la art. 19 alin. (2) cazurile în care compensarea pierderilor din venituri este considerată cheltuială legată direct de măsurile necesare, sub rezerva condițiilor prevăzute în acest sens la alin. (6)—(11), precum și limitele de timp ce se aplică acestor cazuri, durata maximă fiind de 3 ani.

(5) Pentru a putea beneficia de contribuția financiară din partea Comunității Europene și fără a încălca prevederile art. 18, Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin Agenția Națională Fitosanitară, înaintează o solicitare în acest sens Comisiei cel mai târziu până la sfârșitul anului calendaristic care succede anul în care organismul dăunător a fost detectat și informează de îndată Comisia și celelalte state membre despre:

a) numărul notificării prevăzute la alin. (1) lit. a);

b) natura și întinderea apariției organismului dăunător prevăzute la art. 22, precum și despre istoricul și modalitățile de detecție a acestuia;

c) identitatea transporturilor de marfă prevăzute la alin. (1) lit. c) prin intermediul cărora a fost introdus organismul dăunător;

d) măsurile necesare care au fost luate sau sunt prevăzute, pentru care se solicită un ajutor, inclusiv programarea acestora;

e) rezultatele obținute și costul real sau estimativ al cheltuielilor suportate sau care vor fi suportate și despre partea din aceste cheltuieli care este sau care va fi acoperită din fonduri publice alocate de către statul membru pentru implementarea aceluiași măsuri necesare.

(6) Fără a încălca prevederile art. 24, alocarea și volumul contribuției financiare comunitare sunt stabilite în conformitate cu procedura prevăzută la art. 19 alin. (2), având în vedere informațiile și documentele furnizate de Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin Agenția Națională Fitosanitară, în conformitate cu alin. (5) și, acolo unde este cazul, luând în considerare rezultatele investigațiilor efectuate de către experții Comisiei prevăzuți la art. 21, în baza art. 18 alin. (8) și (9) și ținând cont de importanța pericolului prevăzut la alin. (1) lit. b), precum și în funcție de alocările disponibile în aceste scopuri.

(7) În limitele stabilite de alocările disponibile în aceste scopuri, contribuția financiară din partea Comunității Europene acoperă până la 50% și, în cazul compensării pierderilor din venituri prevăzute la alin. (4), până la 25% din cheltuielile legate direct de măsurile necesare prevăzute la alin. (2), cu condiția ca aceste măsuri să fi fost luate pe parcursul unei perioade care să nu depășească 2 ani de la data depistării apariției unui organism dăunător prevăzute la art. 22, sau să fie prevăzute pentru această perioadă.

(8) Perioada prevăzută la alin. (7) poate fi prelungită, în conformitate cu aceeași procedură, în cazul în care examinarea situației respective conduce la concluzia că obiectivul măsurilor va fi realizat într-o perioadă suplimentară rezonabilă. Contribuția financiară comunitară scade pe parcursul anilor perioadei suplimentare.

(9) În cazul în care Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin Agenția Națională Fitosanitară, nu poate să furnizeze informațiile solicitate privind identitatea transporturilor de marfă în conformitate cu alin. (5) lit. c), acesta indică sursele presupuse ale apariției și motivele pentru care transporturile de marfă nu au putut să fie identificate.

(10) Alocarea contribuției financiare, în sensul prevederilor alin. (9), poate fi aprobată, în conformitate cu aceeași procedură, în funcție de rezultatele evaluării acestor informații.

(11) Regulile detaliate pentru implementarea prevederilor alin. (6)—(10) se stabilesc într-un regulament de implementare în conformitate cu procedura prevăzută la art. 19 alin. (2).

(12) Având în vedere evoluția situației din Comunitatea Europeană, se poate decide, în conformitate cu procedura prevăzută la art. 19 alin. (2), ca alte acțiuni să fie puse în aplicare sau ca măsurile luate sau prevăzute de organismul oficial responsabil prevăzute la art. 2 alin. (2) lit. a) să facă obiectul anumitor cerințe sau condiții suplimentare, dacă acestea sunt necesare pentru realizarea obiectivului respectiv.

(13) Alocarea contribuției financiare comunitare pentru aceste alte acțiuni, cerințe sau condiții prevăzute la alin. (12) se decide prin aceeași procedură. În limitele stabilite de alocările disponibile în aceste scopuri, contribuția financiară comunitară acoperă până la 50% din cheltuielile legate direct de aceste acțiuni, cerințe sau condiții.

(14) În situația în care acțiunile, cerințele sau condițiile prevăzute la alin. (12) vizează în mod esențial protejarea teritoriilor Comunității Europene, altele decât teritoriul României, se poate decide, în conformitate cu aceeași procedură, ca alocația financiară comunitară să acopere mai mult de 50% din cheltuieli.

(15) Contribuția financiară comunitară este limitată în timp și scade pe parcursul anilor perioadei suplimentare.

(16) Alocarea unei contribuții financiare comunitare nu aduce prejudicii drepturilor pe care România sau persoanele le au față de ceilalți, inclusiv față de alte state membre în cazurile prevăzute la art. 24 alin. (4)—(7) pentru rambursarea cheltuielilor, compensarea pierderilor sau a altor prejudicii, în conformitate cu legislația națională, legislația comunitară sau dreptul internațional.

(17) Drepturile prevăzute la alin. (16) fac obiectul unui transfer, de drept, către Comunitatea Europeană, de la data plății contribuției financiare comunitare, în măsura în care aceste cheltuieli, pierderi sau alte prejudicii sunt acoperite de contribuția respectivă.

(18) Contribuția financiară comunitară se poate plăti în mai multe tranșe.

(19) În situația în care contribuția financiară comunitară alocată nu se mai justifică, valoarea contribuției financiare comunitare alocată României în conformitate cu alin. (6)—(11) și alin. (12)—(15) poate să fie redusă sau să fie suspendată, dacă se stabilește, în baza informațiilor furnizate de România, a rezultatelor investigațiilor efectuate de către experții Comisiei prevăzuți la art. 21 sau în urma rezultatelor examinării corespunzătoare pe care Comisia a întreprins-o în conformitate cu procedurile similare celor prevăzute la art. 39 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1.260/1999 din 21 iunie 1999 de stabilire a prevederilor generale ale Fondurilor Structurale, că:

a) măsurile stabilite în conformitate cu alin. (6)—(11) și cu alin. (12)—(15) nu au fost aplicate în întregime sau parțial, modalitățile sau limitele de timp stabilite nu au fost respectate, în conformitate cu prevederile respective sau cerute de obiectivele urmărite, nu se justifică;

b) măsurile nu mai sunt necesare;

c) se descoperă o situație similară celei descrise în art. 39 din Regulamentul (CE) nr. 1.260/1999.

(20) Prevederile art. 8 și 9 din Regulamentul Consiliului (CE) nr. 1.258/1999 din 17 mai 1999 privind finanțarea politicii agricole comune se aplică în mod corespunzător.

(21) România rambursează Comunității Europene, în întregime sau o parte din sumele care i-au fost alocate sub forma contribuției financiare comunitare alocate în conformitate cu alin. (6)—(11) și alin. (12)—(15), dacă se stabilește prin sursele prevăzute la alin. (18) și (19) că:

a) măsurile necesare avute în vedere în conformitate cu alin. (6)—(11) sau alin. (12)—(15):

1. nu au fost implementate;

2. nu au fost implementate în conformitate cu modalitățile sau limitele de timp stabilite în conformitate cu prevederile respective sau cerute de obiectivele urmărite;

b) sumele plătite au fost folosite în alte scopuri decât cele pentru care s-a alocat contribuția financiară;

c) se descoperă o situație similară celei descrise la art. 39 din Regulamentul (CE) nr. 1.260/1999.

(22) Drepturile prevăzute la alin. (17) fac obiectul unui transfer, de drept, către România, de la data rambursării, în măsura în care aceste drepturi sunt acoperite de rambursarea respectivă.

(23) Dobânda cu privire la întârzierea în efectuarea plății se calculează pentru sumele nerestituite în conformitate cu dispozițiile regulamentului financiar și în conformitate cu aranjamentele pe care Comisia le stabilește în conformitate cu procedura prevăzută la art. 19 alin. (2).

(24) Organismul oficial responsabil prevăzut la art. 2 alin. (2) lit. a) va informa Ministerul Economiei și Finanțelor asupra valorii plăților efectuate de Comisia Europeană din contribuția financiară a Comunității Europene, prevăzută la art. 22, cel mai târziu în data de 17 a lunii următoare celei în care s-a efectuat plata.

Art. 24. — (1) În ceea ce privește cauzele apariției organismului dăunător prevăzut la art. 22 se aplică următoarele măsuri:

a) Comisia verifică dacă apariția organismului dăunător în zona respectivă a fost determinată de circulația în acea zonă a unuia sau a mai multor transporturi de marfă care conțin organismul dăunător și va identifica statul membru sau statele membre succesive din care au venit transporturile de marfă respective;

b) statul membru din care au venit transporturile de marfă în care se află organismul dăunător, indiferent dacă este sau nu același stat membru ca și cel prevăzut la lit. a), informează de îndată Comisia, la cererea acesteia, cu privire la detaliile referitoare la originea sau originile transporturilor de marfă și ale procedurilor administrative implicate, inclusiv examinările, inspecțiile și controalele prevăzute de reglementările comunitare, pentru a stabili de ce statul membru nu a reușit să descopere faptul că transportul/transporturile de marfă respectiv/respective nu au fost conforme reglementărilor;

c) statul membru informează Comisia, la cererea acesteia, cu privire la destinația tuturor celorlalte transporturi de marfă care sunt trimise de la aceeași origine sau origini pe parcursul unei perioade specificate. În vederea obținerii de informații suplimentare, se pot face investigații de către experții Comisiei prevăzuți la art. 21.

(2) Informațiile obținute conform prevederilor alin. (1) sau ale art. 18 alin. (8)—(10) sunt analizate de către Comitetul permanent fitosanitar pentru a se identifica orice fel de deficiențe în regulamentele fitosanitare ale Comunității Europene sau în implementarea acestora, precum și orice fel de măsuri care ar putea fi luate pentru a remedia aceste deficiențe.

(3) Informațiile prevăzute la alin. (1) sunt, de asemenea, folosite pentru a se stabili, în conformitate cu Tratatul de instituire a Comunității Europene, dacă statul membru din care transportul/transporturile de marfă provin nu a depistat neconformitatea acestuia/acestora care s-a soldat cu apariția organismului dăunător în zona respectivă întrucât statul membru nu a reușit să-și îndeplinească una dintre obligațiile care îi revin în conformitate cu Tratatul de instituire a Comunității Europene și dispozițiile reglementărilor comunitare cu privire la examinările prevăzute la art. 7 sau la inspecțiile prevăzute la art. 11 alin. (1)—(5).

(4) În cazul în care se ajunge la concluziile prevăzute la alin. (2) și (3) în ceea ce privește statul membru prevăzut la art. 23 alin. (1), contribuția financiară comunitară:

a) nu se alocă;

b) în cazul în care a fost deja alocată, aceasta nu se plătește;

c) în cazul în care a fost deja plătită, aceasta se rambursează Comunității Europene.

(5) În cazul prevăzut la alin. (4) lit. c) se aplică prevederile art. 23 alin. (23).

(6) În cazul în care se ajunge la concluzia prevăzută la alin. (2) și (3) cu privire la un alt stat membru, se aplică legislația Comunității Europene, ținându-se seama de prevederile art. 23 alin. (17).

(7) Sumele care trebuiesc rambursate în conformitate cu prevederile alin. (4)—(6) vor fi fixate în conformitate cu procedura prevăzută la art. 19 alin. (2).

Art. 25. — În ceea ce privește contribuția financiară comunitară, Consiliul, acționând cu majoritate calificată, la propunerea Comisiei, adoptă prevederile cu privire la cazurile excepționale în care predomină interesul Comunității Europene care justifică o contribuție comunitară, de până la 70%, din cheltuielile legate direct de îmbunătățirea echipamentului și a facilităților, în limitele stabilite de alocările disponibile în aceste scopuri și cu condiția ca acest lucru să nu afecteze deciziile care se iau în temeiul art. 23 alin. (6)—(11) sau al art. 23 alin. (12)—(15).

Art. 26. — Fără a încălca prevederile art. 21 din prezenta hotărâre, se aplică, după caz, prevederile art. 41—46 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația pentru alimente și alimente pentru animale și dispozițiile privind sănătatea și bunăstarea animalelor.

Art. 27. — Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale împreună cu Autoritatea Națională a Vămirilor vor elabora și promova, prin ordin comun, lista cuprinzând codurile tarifare la care se clasifică în nomenclatura tarifului vamal comun plantele, produsele vegetale și alte obiecte care fac obiectul prezentei hotărâri.

Art. 28. — Anexele nr. I—VIII*) fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 29. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 1.030/2001 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 136/2000 privind măsurile de protecție împotriva introducerii și răspândirii organismelor de carantină dăunătoare plantelor sau produselor vegetale în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 721 din 13 noiembrie 2001, cu modificările ulterioare.

Prezenta hotărâre transpune Directiva Consiliului 2000/29/CE privind măsurile de protecție împotriva introducerii în Comunitate a organismelor dăunătoare plantelor sau produselor vegetale și împotriva răspândirii lor în Comunitate, publicată în Jurnalul Oficial nr. L 169 din 10 iulie 2000, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

Decebal Traian Remeș

Departamentul pentru Afaceri Europene

Adrian Ciocănea,

secretar de stat

Ministrul economiei și finanțelor,

Varujan Vosganian

București, 6 iunie 2007.

Nr. 563.

*) Anexele se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 468 bis în afara abonamentului, care se poate achiziționa de la Centrul pentru vânzări și relații cu publicul al Regiei Autonome "Monitorul Oficial", București, șos. Panduri nr. 1

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

